

Alva och älvan under rabarberbladen

Mormor Karin

Den här boken tillhör

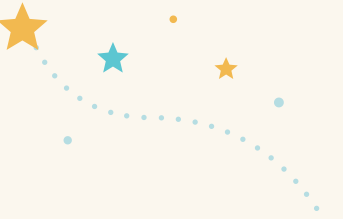
Välkommen till den här exempelboken! Den är gjord precis som din egen blir, av fotona och valen som visas intill, och visar hur en berättelse från Saga till dig kan se ut. Bläddra, läs och föreställ dig ditt barn som hjälten i sin egen saga.

Skymningen smög in över mormor Karins trädgård. Himlen var lila. Gräset glittrade av små droppar. Alva gick långsamt på stigen med sin tomma korg. Hon tittade efter nyckelpigor och små snäckor. Bamse nosade vid ringblommorna. Hans svans viftade mjukt. Mormor Karin hade en lykta i handen. Den hade små stjärnhål. Ett varmt ljus dansade på marken. Under de stora rabarberbladen var det mörkt och grönt.

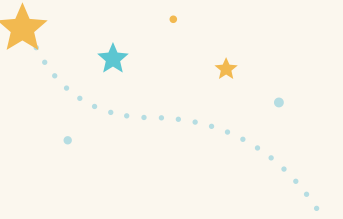

”Vet du vad som bor under rabarberbladen?”
frågade mormor Karin. Alva skakade på
huvudet. ”Små älvor,” viskade mormor. ”De
kommer fram när det är skymning.” Alva tog
ett steg närmare. ”Kan man se dem?” Mormor
Karin log. ”Bara om man är riktigt tyst. Och
riktigt stilla.” Bamse satte sig ner. Han tittade
på Alva. Sedan gäspade han utan ett ljud. Alva
lade sin tomma korg på stigen och drog in ett
försiktigt andetag.

Alva satte sig på en flat sten. Hon höll händerna i knät. Hon hörde ett blad prassla. Hon hörde Bamse andas genom nosen. Hon hörde en liten droppe plopp ner i jorden. Då rörde sig något under ett rabarberblad. Först såg Alva bara två små vingar. De var mjuka som maskrosfjun. Sedan tittade ett litet ansikte fram. Alva blinkade inte ens. Den lilla älvan hade en klänning av gröna blad och ett varmt gult sken vid bröstet.

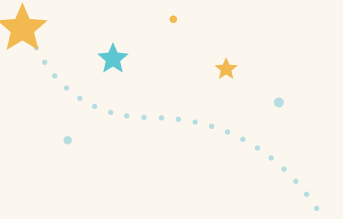

”Hej,” sa älvan så tyst att det lät som en droppe på ett blad. ”Jag heter Disa.” Alva viskade tillbaka: ”Hej, Disa.” Älvan pekade mot den mörka delen av trädgården. ”Jag ska hem till min svamp före nattens första stjärna. Men jag tappade bort vägen.” Hennes små vingar darrade. Alva såg på mormor Karin. Mormor Karin såg på lyktan. ”Vi kan lysa en liten väg,” sa hon. Bamse reste sig genast och viftade med svansen.

Mormor Karin tände lyktan. Små stjärnor av ljus föll över stenarna. Disa flög ovanför handtaget. "Min svamp står nära det gamla äppelträdet," berättade hon. "Den har en röd hatt med vita prickar." Alva nickade. Hon kände den platsen. Där brukade hon leta efter små skalbaggar. "Vi går sakta," sa Alva. "Så trampar vi inte på någon." Bamse gick först, men bara med tassarna på stigen. Mormor Karin höll lyktan lågt, så att alla kunde se marken.

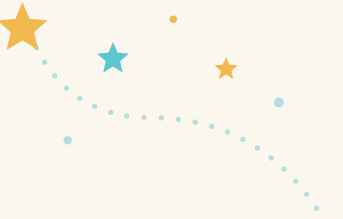

Efter några steg stannade Bamse tvärt. Mitt på stigen kröp en liten snäcka. Den hade ett brunt hus på ryggen. Alva höll upp handen. ”Vänta, Bamse.” Bamse stod stilla som en staty. Mormor Karin lyste på snäckans blanka spår. Disa såg storögt ner. ”Den känner också vägen i trädgården,” sa hon. Alva log. De väntade medan snäckan kröp över till en fuktig tuva. Först när den var framme gick de vidare, tysta och försiktiga.

Vid grinden växte små vita blommor. De lyste nästan i mörkret. Alva tyckte mycket om att plocka blommor. Hennes fingrar sträckte sig nästan fram. Men då såg hon att Disa följde de vita blombladen med blicken. "Är det här din väg?" frågade Alva. Älvan nickade. "När blommorna lyser vet jag åt vilket håll jag ska flyga." Alva drog tillbaka handen och lät blommorna stå kvar. "Då får de visa oss," sa hon. Disa log igen.

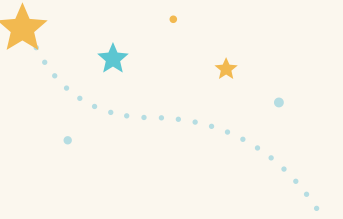

Bakom grinden låg en vattenpöl över stigen. Den var större än Disas hela värld. I vattnet flöt små löv som båtar. "Min svamp är på andra sidan," sa Disa. Bamse ville kliva runt, men där växte späda gröna skott. Alva tittade noga. Vid kanten låg en bit bark som hade fallit från äppelträdet. "Vi behöver inte rycka loss något," sa hon. Hon lade den fallna barken över den smalaste delen av pölen. Den blev en liten bro.

Bamse satte en tass på barkbron. Sedan en till. Bron gungade lite, men höll. Alva gick på stenarna bredvid. Mormor Karin höll lyktan högt. Disa flög över vattnet och lyste med sitt lilla gula sken. På andra sidan fanns en mjuk stig av jord. Där syntes något glittra. ”Titta!” viskade Alva. Små silverstreck gick mellan grässtråna. Disa klappade händerna. ”Det är daggspåret från min svamp!” Nu visste de att de var nära.

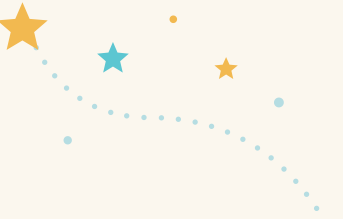

Daggspåret ledde till det gamla äppelträdet. Där blev det plötsligt slut. Bamse nosade vid en hög med torra löv. Under löven syntes en liten röd prick. Disa flög ner och flämtade. "Där är min svamp!" Men den runda dörren syntes inte. Löven hade blåst framför den. Alva såg en liten skalbagge krypa in mellan löven. "Löven är ett hus för den också," sa hon. Mormor Karin nickade. "Hur kan vi hjälpa utan att ta bort allt?"

Alva tänkte en stund. Sedan tog hon försiktigt bort bara de löv som låg framför dörren. Hon lade dem åt sidan, nära skalbaggen. Där låg de mjukt och torrt kvar. Under löven fanns en liten rund dörr av trä. På dörren satt ett handtag av ett ekollon. ”Hemma!” ropade Disa, fast hon fortfarande pratade tyst. Bamse dunkade svansen mot marken. Mormor Karin skrattade lågt. Alva kände sig varm i magen.

Disa stod i dörröppningen till sin svamp. Inne lyste små fönster som eldflugor. ”Tack, Alva. Tack, mormor Karin. Tack, Bamse,” sa hon. Hon gav Alva ett litet frö, runt som en pärla. ”Plantera det där något kan få växa.” Alva höll fröet varsamt i sin handflata. ”Det ska jag,” sa hon. Disa fladdrade med sina maskrosvingar. Sedan gick hon in, och den runda dörren stängdes med ett litet klick.

När de kom tillbaka till rabarberbladen hade den första stjärnan tänts på himlen. Alva hittade en bar liten jordplätt vid kanten av rabatten. Där satte hon Disas frö. Mormor Karin hällde på några droppar vatten. Bamse nosade, men petade inte på jorden. Under ett rabarberblad glimmade ett gult ljus en kort stund. Alva log. Hon tog sin tomma korg och mormor Karins hand. Tillsammans gick de in, medan trädgården vilade mjukt i natten.

Alva och älvan under rabarberbladen

När Alva sitter alldeles tyst under mormor Karins stora rabarberblad möter hon den lilla älvan Disa, som har tappat vägen hem. Med Bamse, en stjärnlykta och varsamma steg genom skymningsträdgården hjälper Alva henne tillbaka till svampen vid äppelträdet.

sagatilldig.se

